

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 28 grudnia 2020 r.

Poz. 6912

Sygn. akt III SA/Lu 83/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Iwona Tchórzewska (sprawozdawca)
Sędziowie: WSA Jerzy Drwal
WSA Ewa Ibrom

po rozpoznaniu w Wydziale III w dniu 30 czerwca 2020 r.

na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym

sprawy ze skargi Wojewody Lubelskiego

na uchwałę Rady Miasta Biała Podlaska

z dnia 22 stycznia 2016 r. nr XIV/5/16

w przedmiocie nadania Statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w części obejmującej § 6 załącznika do uchwały w brzmieniu „po zaopiniowaniu przez Prezydenta Miasta Biała Podlaska”.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.

Uzasadnienie

W dniu 22 stycznia 2016 r. Rada Miasta Biała Podlaska podjęła na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713), art. 92 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r., poz. 920), art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 z późn. zm.), art. 110 ust. 1 oraz art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1507 z późn. zm.) uchwałę nr XIV/5/16 w sprawie nadania Statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej.

Rada Miasta Biała Podlaska uchwaliła Statut Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały (§ 1 uchwały).

W § 2 przewidziano utratę mocy uchwały Nr XVIII/164/12 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej.

Wykonanie uchwały powierzono Prezydentowi Miasta Biała Podlaska (§ 3 uchwały).

Stosownie do § 4 uchwały podlegała ona ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego i weszła życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W Statucie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej, stanowiącym załącznik do uchwały nr XIV/5/16 przewidziano, że:

§ 1. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej działa na podstawie:

- 1) uchwały nr XIII/52/90 Miejskiej Rady Narodowej w Białej Podlaskiej z dnia 28 lutego 1990 r. w sprawie utworzenia Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej,
- 2) postanowień niniejszego Statutu.

§ 2. 1. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej, zwany dalej „Ośrodkiem” jest jednostką organizacyjną Miasta Biała Podlaska nie posiadającą osobowości prawnej.

§ 3. 1. Siedzibą Ośrodka jest Miasto Biała Podlaska.

2. Ośrodek może używać skrótu „MOPS”.

§ 4. 1. Ośrodek realizuje zadania własne gminy i powiatu Miasta Biała Podlaska oraz zadania zlecone z zakresu administracji rządowej określone ustawą o pomocy społecznej i innymi ustawami.

2. Ośrodek realizuje także zadania gminy i powiatu określone uchwałami Rady Miasta Biała Podlaska, wynikające z porozumień i umów zawartych przez Miasto Biała Podlaska z innymi podmiotami oraz wyznaczone przez Prezydenta Miasta Biała Podlaska.

§ 5. Ośrodkiem zarządza i reprezentuje go na zewnątrz Dyrektor Ośrodka na podstawie pełnomocnictw udzielonych przez Prezydenta Miasta Biała Podlaska.

§ 6. Strukturę organizacyjną, zasady funkcjonowania oraz szczegółowy zakres zadań realizowanych przez Ośrodek określa regulamin organizacyjny Ośrodka ustalony zarządzeniem dyrektora, po zaopiniowaniu przez Prezydenta Miasta Biała Podlaska.

§ 7. Nadzór nad działalnością Ośrodka sprawuje Prezydent Miasta Biała Podlaska.

§ 8. Majątek Ośrodka stanowią składniki mienia komunalnego Gminy Miejskiej Biała Podlaska przekazane Ośrodkowi w zarząd w celu realizacji jego zadań statutowych.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie Wojewoda Lubelski zaskarżył uchwałę nr XIV/5/16 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 22 stycznia 2016 r. w części obejmującej § 6 załącznika do uchwały w brzmieniu „po zaopiniowaniu przez Prezydenta Miasta Biała Podlaska” i wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały w zaskarżonej części.

W uzasadnieniu skargi Wojewoda podniósł, że § 6 Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej w zakresie słów „po zaopiniowaniu przez Prezydenta Miasta Biała Podlaska” nie znajduje podstawy w obowiązujących przepisach prawa. Takie upoważnienie dla prezydenta miasta nie wynika z ustawy o samorządzie gminnym ani z ustawy o pomocy społecznej. Kompetencja prezydenta miasta w zakresie wykonywania zadań przez ośrodek pomocy społecznej wynikająca z przepisu art. 110 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej nie jest równoznaczna z wymogiem uzgadniania (zaopiniowania) zasad funkcjonowania ośrodka oraz jego struktury organizacyjnej określonej w regulaminie organizacyjnym.

Wojewoda podkreślił, że aczkolwiek wójt (burmistrz, prezydent miasta) jako organ wykonawczy gminy posiada określone uprawnienia w stosunku do kierowników jednostek organizacyjnych, to są to jednak uprawnienia wynikające ze stosunku służbowego i pozycji ustrojowej wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w gminie. Uprawnienia te wynikają wprost z przepisów rangi ustawowej, a nie z przepisów uchwały podejmowanej przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. Dotyczą tylko i wyłącznie kierowników tych jednostek, a nie działalności jednostek organizacyjnych, o czym postanowiła Rada w zakwestionowanym zapisie uchwały. Regulamin organizacyjny jest nadawany przez kierownika ośrodka pomocy społecznej. Wszelkie ograniczenia w wypełnianiu przez kierownika ośrodka pomocy społecznej uprawnień i obowiązków powinny zaś wynikać z określonych unormowań ustawowych.

W ocenie Wojewody Lubelskiego powyższej oceny § 6 Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej nie zmienia również szczególny charakter tej jednostki organizacyjnej, realizującej zadania

własne gminy i powiatu z zakresu pomocy społecznej. Miasto Biała Podlaska posiada status miasta na prawach powiatu, zaś Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej jest jednostką organizacyjną gminy realizującą zadania własne gminy i powiatu z zakresu pomocy społecznej. W odniesieniu do gmin, jak i w przypadku miast na prawach powiatu, z uwagi na pierwszeństwo stosowania przepisów regulujących ustrój gminy brak jest kompetencji dla organu wykonawczego do opiniowania regulaminu organizacyjnego gminnej jednostki organizacyjnej. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej - mimo wykonywania dodatkowo zadań powiatowego centrum pomocy rodzinie - nadal pozostaje gminną jednostką organizacyjną, której funkcjonowanie podlega reżimowi ustawy o samorządzie gminnym.

W odpowiedzi na skargę Rada Miasta Biała Podlaska uznała skargę za zasadną.

Następnie w piśmie z dnia 8 czerwca 2020 r. Rada Miasta Biała Podlaska wniosła o umorzenie postępowania z uwagi na podjęcie w dniu 13 marca 2020 r. uchwały nr XIII/9/20, zmieniającej zaskarżoną uchwałę w zakresie dotyczącym § 6 Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej w sposób opisany w skardze Wojewody Lubelskiego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiot skargi w niniejszej sprawie stanowi uchwała Rada Miasta Biała Podlaska nr XIV/5/16 z dnia 22 stycznia 2016 r. w sprawie nadania Statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej.

Rozpatrując skargę Wojewody Lubelskiego na powyższą uchwałę wskazać należy, że w świetle art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr z 2019 r., poz. 2167 z późn. zm.) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej sprawowaną pod względem zgodności z prawem.

Przepisy art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm., powoływanej dalej jako „p.p.s.a.”) poddają tak określonej kognicji sądów administracyjnych między innymi orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej (pkt 5) oraz akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej (pkt 6).

Stosownie do art. 147 § 1 p.p.s.a. sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególnie wyłącza stwierdzenie ich nieważności.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym przewiduje, że uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Analiza całości przepisu art. 91 ustawy o samorządzie gminnym, w szczególności treść ust. 4, stanowiącego, że w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa, prowadzi przy tym do wniosku, że stwierdzenie nieważności uzasadnione jest wystąpieniem istotnego naruszenia prawa.

O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90 (zd. 2 ust. 1 art. 91 ustawy o samorządzie gminnym).

W myśl art. 93 ustawy o samorządzie gminnym, po upływie terminu wskazanego w art. 91 ust. 1 organ nadzoru nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy. Natomiast w tym przypadku organ nadzoru może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Należy przy tym podzielić stanowisko, zgodnie z którym wnosząc w trybie art. 93 ust. 1 zd. 2 ustawy o samorządzie gminnym skargę na uchwałę rady gminy do sądu administracyjnego, organ nadzoru nie jest związany terminem zaskarżenia przewidzianym w art. 53 § 1-3 p.p.s.a., jak również termin zaskarżenia nie wynika z przepisów ustawy o samorządzie gminnym (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 lipca 2005 r., II OSK 320/05 oraz z 13 stycznia 2005 r., OSK 1575/04 i postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29 listopada 2005 r., I OSK 572/05).

Wskazać także należy, że okoliczności powołane przez Radę Miasta Biała Podlaska nie stanowią podstawy do umorzenia niniejszego postępowania sądowego na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a., jako bezprzedmiotowego. Należy zwrócić uwagę, że uchylenie lub zmiana zaskarżonej do sądu administracyjnego

uchwały nie czyni zbędnym dokonania oceny jej legalności i wydania przez sąd wyroku, jeżeli zaskarżona uchwała może być zastosowana do sytuacji z okresu poprzedzającego jej uchylenie lub zmianę. Takie stanowisko wyraził Trybunał Konstytucyjny w uchwale z 14 września 1994 r., W 5/94 (OTK 1994/2/44). Ponadto w uchwale z 14 lutego 1994 r., K 10/93 (OTK 1994/1/7) Trybunał podkreślił, że przepis obowiązuje w danym systemie prawa, jeśli można go zastosować do sytuacji z przeszłości, teraźniejszości lub przyszłości. Zatem uprzednie uchylenie albo zmiana zaskarżonej uchwały nie czyni bezprzedmiotowym rozpoznania skargi na tę uchwałę (por. także wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 4 listopada 2010 r., II OSK 1783/10 i 24 listopada 2010 r., I OSK 1554/10). Na skutek uchylenia bądź zmiany treści uchwały, przepisy aktu prawa miejscowego tracą moc obowiązującą ze skutkiem *ex nunc*, tzn. z dniem wejścia w życie przepisu zmieniającego, natomiast wyrok sądu administracyjnego stwierdzający nieważność uchwały (w całości, bądź w części) wywiera skutki prawne *ex tunc*, tzn. z mocą wsteczną. W rozpoznawanej sprawie zaskarżona część uchwały niewątpliwie mogła znajdować zastosowanie do sytuacji mających miejsce przed jej zmianą dokonaną uchwałą nr XIII/9/20 r. z dnia 13 marca 2020 r. Nie istniały zatem podstawy do umorzenia postępowania sądowego, które nie było bezprzedmiotowe.

W świetle przytoczonych wyżej przepisów, w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodziły przewidziane w art. 58 § 1 pkt 1 i 2 p.p.s.a, a także art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. negatywne przesłanki, które wyłączałyby merytoryczne rozpoznanie wniesionej przez Wojewodę Lubelskiego skargi dotyczącej uchwały Rady Miasta Biała Podlaska nr XIV/5/16 z dnia 22 stycznia 2016 r. w sprawie nadania Statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej.

Jednocześnie Wojewódzki Sąd Administracyjny, oceniając zasadność skargi i sformułowany w niej wniosek o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w określonej w skardze części, miał na względzie treść art. 94 ustawy o samorządzie gminnym. Wedle ust. 1 tego artykułu nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy (jako skutku istotnego naruszenia prawa) po upływie jednego roku od dnia ich podjęcia, chyba że uchylono obowiązkowi przedłożenia uchwały lub zarządzenia w terminie określonym w art. 90 ust. 1, albo jeżeli są one aktem prawa miejscowego. W niniejszej sprawie zachodzi przewidziany w końcowej części art. 94 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym wyjątek od zasady wyłączenia stwierdzenia nieważności uchwały po upływie roku od jej podjęcia. Zaskarżona uchwała stanowi bowiem akt prawa miejscowego. Zgodnie z powołanym w ramach podstawy prawnej zaskarżonej uchwały przepisem art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym na podstawie tej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie organizacji urzędów i instytucji gminnych. Na mocy art. 110 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej ośrodki pomocy społecznej są jednostkami organizacyjnymi wykonującymi zadania pomocy społecznej w gminach. Ośrodek pomocy społecznej jest więc instytucją gminną, o jakiej mowa w art. 40 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym. W konsekwencji stwierdzić należy, że uwzględnieniu wniosku skargi o stwierdzenie nieważności nie wyłączała norma art. 94 ustawy o samorządzie gminnym.

Dokonując kontroli legalności zaskarżonej uchwały należy w pierwszym rzędzie wskazać, że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 7 ustanawia zasadę legalizmu stanowiącą, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta oznacza, że obowiązujące przepisy prawa określają zadania i kompetencje oraz tryb postępowania organów władzy publicznej; postępowanie to prowadzi do wydawania rozstrzygnięć w przepisanej przez prawo formie, na należytej podstawie prawnej i w zgodności z wiążącymi dany organ przepisami materialnymi (por. Marek Zubik (red.), Wojciech Sokolewicz Komentarz do art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i powołana tam literatura, System Informacji Prawnej LEX).

Zgodnie z treścią zaskarżonej w niniejszej sprawie uchwały o nadaniu Statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej jej podstawę, oprócz przepisów ustawy o samorządzie gminnym, stanowiły przepisy art. 110 ust. 1 oraz art. 112 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, art. 92 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym, a także art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Ustawa o pomocy społecznej w art. 6 pkt 5 zalicza ośrodek pomocy społecznej do jednostek organizacyjnych pomocy społecznej. Utworzenie i utrzymywanie ośrodka pomocy społecznej, w tym zapewnienie środków na wynagrodzenia pracowników należy do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym (art. 17 ust. 1 pkt 18 ustawy o pomocy społecznej). Ośrodek pomocy społecznej stanowi gminną jednostkę budżetową, która w świetle art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych jest tworzona na mocy uchwały rady gminy. Ośrodek, jako jednostka budżetowa, działa na podstawie statutu określającego w szczególności jego nazwę, siedzibę i przedmiot działalności, nadanego przez organ stanowiący danej gminy stosownie do art. 11 ust. 2 oraz art. 12 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Przepis art. 110 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej przewiduje, że ośrodek pomocy społecznej, wykonując zadania własne gminy w zakresie pomocy społecznej, kieruje się ustaleniami wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Na mocy art. 110 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 7, może być także udzielone innej osobie na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej (ust. 8).

Ponadto z przepisów ustawy o samorządzie gminnym wynika, że do zadań wójta (burmistrza, prezydenta miasta) należy zatrudnianie i zwalnianie kierowników gminnych jednostek organizacyjnych (art. 30 ust. 2 pkt 5).

Zasadnie jednak podniesiono w skardze, że z przepisów ustawy o pomocy społecznej, jak również ustawy o samorządzie gminnym, nie wynika upoważnienie prezydenta miasta do opiniowania regulaminu organizacyjnego ośrodka pomocy społecznej, jak to zostało przewidziane w końcowej części § 6 Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej, uchwalonego zaskarżoną uchwałą Rady Miasta Biała Podlaska i stanowiącego załącznik do tej uchwały. Niewątpliwie takiego upoważnienia nie można zasadnie wywodzić z przywołanego wyżej art. 110 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej. Przewidziana w tym przepisie możliwość wydawania ustaleń, którymi ośrodek pomocy społecznej kieruje się wykonując zadania własne gminy w zakresie pomocy społecznej, decyduje o posiadaniu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) uprawnień kierowniczych w zakresie wykonywania przez ośrodki określonych zadań pomocy społecznej. Ustalenia przyjmują postać zarządzeń kierowanych do organów pomocy społecznej. Ustalenia te stanowią instrumenty wewnętrznego kierownictwa. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przy wydawaniu ustaleń powinien uwzględniać treść strategii rozwiązywania problemów społecznych oraz treść programów pomocy społecznej uchwalanych przez radę gminy (por. Wojciech Maciejko, Paweł Zborniak, Ustawa o pomocy społecznej. Komentarz, wyd. IV, System Informacji Prawnej LEX). Zatem ustalenia wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o których mowa w art. 110 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej, dotyczą wykonywania przez ośrodki określonych zadań pomocy społecznej. Możliwość wydawania ustaleń w opisanym zakresie, odnoszącym się do realizowania zadań, a więc działalności ośrodka polegającej na wykonywaniu zadań w zakresie pomocy społecznej, które to ustalenia przyjmują formę zarządzeń, nie oznacza uprawnienia w zakresie opiniowania samego regulaminu ośrodka pomocy społecznej.

Zgodzić się także należy ze stanowiskiem skarżącego, że za odmienną oceną nie przemawia okoliczność realizowania przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej określonych ustawą o pomocy społecznej zadań własnych gminy, jak i zadań powiatu w tym zakresie, o czym mowa w § 4 ust. 1 Statutu, a co wynika ze statusu Miasta Biała Podlaska, będącego miastem na prawach powiatu, a także z przepisów ustawy o pomocy społecznej. Według art. 112 ostatnio wymienionej ustawy zadania pomocy społecznej w powiatach wykonują jednostki organizacyjne - powiatowe centra pomocy rodzinie (ust. 1). Zadania powiatowych centrów pomocy rodzinie w miastach na prawach powiatu realizują miejskie ośrodki pomocy społecznej, które mogą być nazwane „miejskimi ośrodkami pomocy rodzinie” (ust. 2).

W świetle przepisu art. 92 ustawy o samorządzie powiatowym miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w tej ustawie (ust. 2). Funkcje organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje: 1) rada miasta; 2) prezydent miasta (ust. 1). Ustrój i działanie organów miasta na prawach powiatu, w tym nazwę, skład, liczebność oraz ich powoływanie i odwoływanie, a także zasady sprawowania nadzoru określa ustawa o samorządzie gminnym (ust. 3 art. 92 ustawy o samorządzie powiatowym).

W związku z treścią przywołanych przepisów w doktrynie podnosi się, że art. 92 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym zawiera jedynie klauzulę generalną nakładającą na miasta na prawach powiatu obowiązek stosowania zasad tej ustawy przy wykonywaniu zadań powiatu ustalonych w obowiązującym ustawodawstwie, gdyż nie wyczerpują ich przepisy ustawy o samorządzie powiatowym. Uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że miasta na prawach powiatu w pierwszym rzędzie podlegają ustawodawstwu odnoszącemu się do samorządu gminnego, zaś przepisy ustawy o samorządzie powiatowym stosuje się do nich odpowiednio w takim zakresie, w jakim miasta te wykonują zadania powiatu (por. Bogdan Dolnicki (red.) Ustawa o samorządzie powiatowym. Komentarz, System Informacji Prawnej LEX). Pogląd ten jest wyrażony także w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 października 2008 r., I FSK 1398/07 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z 30 września 2010 r. II SA/Rz 459/10 i wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 marca 2009 r., I SA/Wa 1881/08, I SA/Wa 1882/08 i I SA/Wa 1883/08).

Podzielając powyższe stanowisko Sąd uznał, że w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania przepis art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, wedle którego organizację i zasady funkcjonowania jednostek organizacyjnych powiatu określają regulaminy organizacyjne uchwalone przez zarząd powiatu, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Ponieważ miasta na prawach powiatu w pierwszym rzędzie podlegają ustawodawstwu odnoszącemu się do samorządu gminnego, a jak wyjaśniono wyżej, z przepisów ustawy o samorządzie gminnym, a także ustawy o pomocy społecznej nie wynika upoważnienie prezydenta miasta do zaopiniowania regulaminu organizacyjnego ośrodka pomocy społecznej, stwierdzić należy, że brak było podstawy prawnej do przyznania takiego upoważnienia Prezydentowi Miasta Biała Podlaska w uchwalonym zaskarżoną uchwałą § 6 Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białej Podlaskiej.

Powyższe skutkowało stwierdzeniem nieważności uchwały w zaskarżonej części, o czym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie orzekł na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. Sąd rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 119 pkt 2 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.